Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 25. februar 1964

om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession

(64/225/EØF)

(EFT P 56 af 4.4.1964, s. 878)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**A1**	Tiltrædelsesakt for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	L 73	14	27.3.1972

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 25. februar 1964

om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession

(64/225/EØF)

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54, stk. (2), og artikel 63, stk. (2),

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden ([1]), særlig afsnit IV A,

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i den fri udveksling af tjenesteydelser ([2]), særlig afsnit V C,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament ([3]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

De almindelige planer fastsætter, at samtlige grene inden for genforsikring uden forskel skal være liberaliseret før udgangen af 1963, for så vidt angår såvel etablering som udveksling af tjenester;

genforsikring udøves ikke blot af specialiserede virksomheder, men også af såkaldte blandede virksomheder, som samtidig med den direkte forsikring driver genforsikringsvirksomhed, og dette direktivs gennemførelsesforanstaltninger finder derfor anvendelse på den del af deres virksomhed, som angår genforsikring og retrocession;

ligestilling af selskaber med fysiske personer, som er statsborgere i medlemsstaterne, er for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne om etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser alene undergivet betingelserne i artikel 58 og eventuelt den betingelse, at der består en faktisk og vedvarende forbindelse med en medlemsstats erhvervsliv; der må derfor ikke stilles nogen yderligere betingelse, især ikke krav om nogen særlig tilladelse, som ikke også kræves af indenlandske selskaber til udøvelse af en økonomisk virksomhed, for at de kan drage fordel af disse bestemmelser; denne ligestilling er imidlertid ikke til hinder for medlemsstaternes ret til at forlange, at kapitalselskaber i deres land fremtræder under den betegnelse, der i medlemsstaten benyttes i den lovgivning, i henhold til hvilken de er oprettet, og på de forretningspapirer, der benyttes af dem i værtslandet, angiver størrelsen af den tegnede kapital,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne afskaffer til fordel for de i afsnit I i de almindelige planer om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og i den fri udveksling af tjenesteydelser anførte fysiske personer og selskaber de i afsnit III i planerne omhandlede begrænsninger i adgangen til og udøvelsen af de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

([1]) EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 36/62.
([2]) EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 32/62.
([3]) EFT nr. 33 af 4.3.1963, s. 482/63.
([4]) jfr. s. 882/64 i dette nr. af EFT.

▼B

Artikel 2

Bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse på:

1. selvstændig erhvervsvirksomhed inden for genforsikring og retrocession, som er indeholdt i gruppe ex 630 i bilag I til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden;
2. i de særlige tilfælde, hvor de i artikel 1 omhandlede fysiske personer og selskaber både driver direkte forsikringsvirksomhed og genforsikrings- og retrocessionsvirksomhed: den del af deres virksomhed som angår genforsikring og retrocession.

Artikel 3

Artikel 1 omhandler især de begrænsninger som fremgår af følgende bestemmelser:

a) Vedrørende etableringsfrihed:

— *I Forbundsrepublikken Tyskland:*

1. Lov af 6. juni 1931 (Versicherungsaufsichtsgesetz), § 106, stk. 2, sidste punktum, og § 111, stk. 2, hvorefter forbundsøkonomiministeren er bemyndiget til over for udlændinge efter et frit skøn at foreskrive betingelser for adgangen til at optage sådan virksomhed eller at forbyde udøvelsen heraf på Forbundsrepublikkens område;
2. Gewerbeordning, § 12, og lov af 30. januar 1937, § 292, hvorefter udenlandske selskaber skal indhente forhåndstilladelse.

— *I Kongeriget Belgien:*

Arrêté royal nr. 62 af 16. november 1939 og arrêté ministériel af 17. december 1945, som foreskriver besiddelse af et »carte professionelle«.

— *I Den Franske Republik:*

1. Décret-loi af 12. november 1938 og décret af 2. februar 1939 som ændrede ved lov af 8. oktober 1940, ifølge hvilke der stilles krav om besiddelse af et »carte d'indentité de commerçant«;
2. den ved décret-loi af 30. oktober 1935 ændrede lov af 15. februar 1917, artikel 2, stk. 2, hvorefter særlig tilladelse udkræves.

— *I storhertugdømmet Luxembourg:*

Lov af 2. juni 1962, artiklerne 19 og 21 (Mémorial A nr. 31 af 19. juni 1962).

▼A1

— *For så vidt angår kongeriget Danmark:*

Lov af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom.

▼B

b) Vedrørende fri udveksling af tjenesteydelse:

— *I den franske Republik:*

Lovl.af 15. februar 1917, som ændret ved décret-loi af 30. oktober 1935:

1. Artikel 1, stk. 2, hvorefter finansministeren kan lade opstille en liste over bestemte virksomheder eller over virksomheder, som er hjemmehørende i et bestemt land, i hvilke der ikke må genforsikres, eller til hvilke der ikke må retrocederes nogen risiko vedrørende en person, et formuegode eller en forpligtelse i Frankrig:
2. artikel 1, sidste stykke, hvorefter det er forbudt at overtage genforsikring eller retrocession for risici, som er forsikret hos de virksomheder, der er omhandlet i stykke 1 ovenfor;

▼B

3. artikel 2, stk. 1, hvorefter finansministerens godkendelse skal indhentes i forbindelse med den i denne artikel nævnte person.

— *I Den Italienske Republik:*

Artikel 73, stk. 2, i »den samlede tekst«, godkendt ved decreto nr. 449 af 13. februar 1959, som bemyndiger ministeren for industri og handel til at forbyde overdragelse af risici i form af genforsikring eller retrocession til bestemte udenlandske virksomheder, der ikke er lovligt repræsenteret på italiensk område.

▼A1

— *For så vidt angår kongeriget Danmark:*

Lov af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom.

▼B

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 6 måneder efter dets meddelelse og underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.